VOLUME 56. AUGUSZTUS 1, 1964 No. 14. szám — 1964 augusztus 1

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az orvos

Id. dr. Imre József emlékének

Egy képet láttam drága, öreg úrnak
S nagy orvosnak a szobája falán:
"Jézus az Orvos."
Ül az ágy szélén szelíd-komolyan.
Az ágyban fekszik egy beteg leány.
Csak ül és fogja a leány kezét
És néz rá hosszasan,
Tekintetében gyógyító erő,
Áldás és béke van.

A nagy orvos a drága öreg úr
Azóta elpihent.
De emlékéből, mint a fali képből
Sugárzik az erő
S leszáll a szivemre a csend.

Ő ama názáreti örök Orvos
Hű követője volt.
A beteg fölé szivével hajolt.
Nem mondotta sokat:
Uram, Uram,
De: — "Aki cselekszi az én igémet" —

Az velem van.
És én most minden igaz orvos arcán,
Ki szeretettel fogja meg kezem,
Az ő arcát s az örök Orvos arcát
Felismerem.

Reményik Sándor

Nincsen sehol e világon jobb helyem,
Jézus, mint a Te hatalmas kebleden,
Nálad ingyen kegyelem van, végtelen,
Nincsen e világon jobb helyem.
Nincsen sehol a világon munka szebb,
Jézus, mint az, amit érted végezek.
Égi áldást küld le rája szent kezed,
Nincsen sehol a világon munka szebb!

Varga Tamás

Ne légy hasonló a gyermekhez, kik romba döntik amit építettek.

Ephrem

Az igazság és a bün

"Az igazság felmagasztalja a nemzetet, a bűn pedig gyalázatára van a népeknek". Példabeszédek 14:34.

Olyan időket élünk, melyben világosan láthatjuk ez isteni igazságnak és törvénynek beteljesedését. E világon minden nemzet életében a bűn nagy mértékben szedi áldozatait. Az erkölcstelenség még a civilizált országokban is felbecsülhetetlen károkat okoz, főleg a fiatalság életében.

A különböző testi élvezetek bálvány istenei előtt hódolnak a nemzetek sok milliói, vagy pedig olyan isteneket imádnak, melyeket fából, vagy más anyagból emberi kezek alkottak s az élő, egy igaz Istennek üzenetét nem fogadják el. Ennek aztán a súlyos következménye az a "gyalázat", amiről az ige beszél.

Pillantsunk csak bele röviden a zsidó nemzet életébe. Isten nagy irgalmát gyakorolta e nemzeten akkor, amidőn hatalmas kézzel megszabadította a több mint négyszáz éves egyiptomi fogságból.

Sok viszontagságok között elsegítette arra a földre, amelyet Isten megígért és örökségbe adott e népnek. Amikor felépültek a szép falvak és városok s megépült Izráelnek büszkesége is, a nagy jeruzsálemi templom, az ujabb nemzedék nem tartotta fontosnak megtartani Isten parancsolatait, — az "igazságot", összekeveredett a pogány népekkel, belemerült a bálványok tiszteletébe és imádatába, aminek rettentő rémes következménye az volt, hogy odaadta az Isten e népet a pogányok hatalmába, kik szabadságát rabsággá változtatták és egy kissé később a szent várost, Jeruzsálemet s vele a nagy templomot is teljesen lerombolták.

Amikor valami, vagy valaki más az ember életében elfoglalja az Istennek helyét, annak káros következménye előbb, vagy utóbb bekövetkezik, mert a bűn büntetés nélkül nem maradhat.

Ezt a nagy igazságot Magyarország története is igazolja. A sajóparti ütközet után a tatárjárás, a mohácsi vész után a török megszállás következett, melyet a főurak és diplomaták nemzeti közönyössége és a Krisztus keresztjének védelme iránti közönyössége zudított a magyar nemzetre.

Mit szóljunk az átkos trianoni békéről, amibe a nyugati hatalmak belekényszerítették a magárahagyott védtelen kis magyar nemzetet? Határozottan le kell szögeznünk azt a megdönthetetlen igazságot, hogy a magyarnak belső, egymással való civakodása és békétlensége; külső vallásoskodása mögött rejtett istentelensége hozta reá ezt a nagy gyalázatot.

Mint a vadállatok ahogy széttépik áldozataikat, ugy tépték szét a "békekötés" nevében az ezeréves Magyarországot. Még ez sem volt elég. Jött a második világháború, mely ismét gyalázatára vált a magyar nemzetnek.

Mikor a nagy francia forradalomban az Istent levették trónjáról és helyette egy ledér nőt ültettek a Notre Dame (párisi legnagyobb róm. kath. templom) oltárára, mint az "ész istennőjét", szabadság, testvériség és egyenlőség" hamis jelszavai alatt a királyi párnak és a nép ezreinek kegyetlen lemészároltatásával ült orgiákat a fékeveszett tömegszenvedély, örök fájdalmára a francia nemzetnek.

Igy történt ez kevés eltéréssel minden nemzet életében — és igy fog ez történni ezután is — mindenütt az egész világon, — ahol az Isten és az igazság tiszteletét a "felséges nép", az úgynevezett 'mob'. őrült uralma változtatja fel.

A legyőzhetetlennek hitt német hadsereg minden egyes katonája övének csatján ez a felirat volt olvasható: "Istennel". Amikor ezt a feliratot eltávolították a katonák övének kapcsáról, bekövetkezett a védtelenség ideje és az összeomlás e hatalmas nemzetnek életében. Jöttek a "népboldogítók", akik Magyarországon is

tele szájjal hirdették, hogy a keresztyénség ideje elmult és uj irányelvekre van szüksége az emberiségnek.

Eltörölték a fennálló rendet. Hatályon kívül helyezték a törvényeket. Kimondották a magántulajdon közösségét, a szabad szerelmet stb. Szóval leromboltak és felforgattak mindent, ami a vadállati természetet az emberben még féken tarthatja. Azonban egy gondolat vigasztal minket: Az ördögi jelenségeknek és rendszereknek a természete, hogy még soha és sehol nem tarthatták magukat sokáig, mert rettenetes vér és könnyáradatot és csaknem helyrehozhatatlan egyéni és nemzeti károkat okoznak.

Még sokat kellene és lehetne írni azokról az eseményekről, melyek az isteni igazságok mellőzése következtében leírhatatlan gyalázatba döntötték és döntik a világ nemzeteit, de erre itt nincsen elegendő helyünk.

Még csak annyit kell itt megemlítenem: Az Ur Jézus Krisztus evangéliuma, ott ahol befogadják és a mindennapi életbe átviszik, valóban boldogokká és szabadokká teszi az embereket. Felmagasztalja és naggyá teszi a nemzetet; az istentelenség pedig sok-sok gyalázatba és büntetésre vezet!

E m e r i t u s

Isten aláhajló nagy szeretete

Lehet az Isten nevét úgy, mint ahogy az itt áll, sokszorosítani? Lehet az ő nevét futószalagon előállítani? Bevonható az Isten neve a propagandába?

Reklám, hirdetés és propaganda útonútfélen irányítani akarja figyelmünket — de az Isten nevével nem volna szabad ilyesmit csinálni. Nem futtathatjuk az Isten nevét, mintha az egy hanglemez lenne.

De az ember mégis meggondolatlanul használja az Isten nevét. Nem rosszindulatból, csak szokásból.

Isten türelmes, de nem vak és nem süket. Nevének megszentségtelenítését nem hagyja büntetlenül. A legtöbb ember számára Isten üres fogalom csupán, nem jelent semmit. De ha bajba jut, mégis Isten segítségét keresi. Sok ember számára Isten az utolsó szalmaszál, amelybe belekapaszkodna. De mert Isten neve semmit nem jelent számára egyébként, így a szükségben sem jelent neki semmit.

Isten neve az ő lényét jelenti. Isten pedig az ő szent és szeretetteljes lényét az ő egyszülött Fiában mutatta be. A tőle távol élő ember magától sohasem találná meg az Istent. Különös dolog, hogy minél inkább keresi őt, annál jobban távolodik tőle. Sok ember úgynevezett istenkeresése pedig nem más, mint egyenesen menekülés Isten elől.

Amikor Isten emberré lett, akkor aláhajolt hozzánk az Isten nagy, könyörülő szeretete. Az igazi szeretet mindig ad. "Isten úgy szerette a világot, hogy az ő egyszülött fiát odaadta . . ." — odaadta — mire? Kínos kereszthalálra, bűneink bocsánatára, az egész emberiség megmentésére. Olyan mélyen hajolt alá ez a könyörülő szeretet, amilyen mélyre bukott az ember. Nem süllyedhet ember olyan mélyre, hogy ez a szeretet utól ne érné. Az evangélium örömet sugárzó üzenete éppen ez: Te is jöhetsz, rád is vár a kegyelem. Jézus Krisztus bontotta ki előttünk az Isten nevének egész szépségét. Nemcsak teremtőd, hanem mennyei Atyád is. Az elérhetetlent kínálja neked most: azt a szeretetet, amelyet mindenhol hiába keresel. Ezért vagy boldogtalan, ezért nem találod a helyedet, ezt keresed lázasan. Jöjj! Isten szeret, Isten keres.

Az igazi keresztyén élet

Jézus megfeszíttetett. És mi? Kell Istent kérnünk, hogy minket is feszítsen meg? Semmiképpen sem. Amikor Krisztus megfeszíttetett, vele együtt mi is megfeszíttettünk. Az ő megfeszíttetése végbement a multban, a mi megfeszíttetésünk sem lehet a jövőben. Egyetlen olyan kifejezést sem találunk az Ujtestamentumban, amely szerint a mi megfeszíttetésünk a jövőben lesz majd. Az erre vonatkozó minden ige "egyszersmindenkort" jelent, s aoristosban áll. Jelenti az örök multat, mint pl. Róm. 6:6. "Tudván, hogy a mi óemberünk vele együtt megfeszíttetett" (lásd még Róm. 2:29. 5:15. 6:14.). Soha egyetlen egy ember sem tudta önmagát megfeszíteni — ez fizikailag lehetetlen. — Mi is megfeszíttettünk akkor, amikor Jézus megfeszíttetett, mert Isten minket őbelé helyezett. Az, hogy mi Krisztussal meghaltunk, nem valami elméleti tanítás, hanem örök tény és való, örök igazság, — és Isten így elvárja tőlünk, hogy mi is annak tartsuk.

Tudván és annak tartván

Amikor a Krisztussal való egységünkről van szó, a hangsúly azon van, hogy tartsuk magunkat halottnak. Isten igéje azt is mondja, hogy ezt először is tudnunk kell. "Tudván, hogy a mi óemberünk vele együtt megfeszíttetett" (Róm. 6:6). "Tekintsük tehát mi is magunkat halottnak" (Róm. 6:11). Ha előbb tudjuk, csak akkor tekinthetjük magunkat halottnak. Máskülönben a hitnek nem volna alapja. Hogy Kriszussal együtt meghaltunk, az épp olyan tény, mint az ő halála. Kételkedtél valaha az ő halálában? Kételkedhetsz abban, hogy te is meghaltál? Hiszek az Ur Jézus Krisztus halálában és épp oly bizonyosan hiszem, hogy én is meghaltam vele együtt, mint ahogy ő is meghalt. Miért hiszed, hogy Jézus meghalt? Talán azért, mert érzed ezt? Nem, azért hiszel a Jézus halálában, mert Isten is valóságnak tartja azt. S mi van a te haláloddal? Meghaltál? Hogyan tudhatod ezt?

Tudhatod ezt egyszerűen azért, mert Isten kijelentette. Óemberünk egyszersmindenkorra megfeszíttetett vele, így az többé nem lehet megfeszíttetlen állapotban. Ezt tudnunk kell és ha ezt tudjuk, akkor magától értetődően halottnak tartjuk magunkat. Isten mondja, hogy tartsuk halottnak magunkat. Ez nem azt jelenti, hogy ha halottnak tartjuk magunkat, akkor ezáltal halottá leszünk, hanem, mert valóban holtak vagyunk. Isten sohasem mondaná, hogy számítsunk valami olyanra, ami nem valóság. Higyjem. — Ha elhiszem, hogy halott vagyok, akkor nem kell erőlködnöm, hogy holtnak tekintsem magamat. Akkor ez önkénytelen, magától adódó valami lesz. Ha azonban nem vagyok meggyőződve arról, hogy valóban meghaltam — és ha azt remélem, hogy valami értelmi erőfeszítéssel erőlködnöm kell, hogy magamat halottnak tekintsem, — akkor ez csak erőlködés lesz és nem valóság.

Szánjuk oda magunkat Istennek!

Ha ezt tudjuk és magunkat annak tartjuk, akkor ezt követi az, hogy átadjuk, vagyis odaszenteljük magunkat Istennek. Pál apostol ezt így fejezi ki: "Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetek kívánságainak. Se ne adjátok oda tagjaitokat gonoszság fegyvereiül a bűnnek; hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és tagjaitokat adjátok az igazság fegyvereiül az Istennek" (Róma 6:12—13). Meghaltunk és feltámadtunk; most tehát halálunk és feltámadásunk alapján oda kell szánnunk magunkat Istennek. Ez nem olyasvalaminek az odaszentelése, ami az ő természetünkhöz tartozik, hanem ami már átment a halálon és feltámadott. Tudni, annak tartani és odaszánni: ez az isteni sorrend. Ha én valóban tudom, hogy meg vagyok feszítve, akkor magamat önként valóban egynek tekintem az Urral, az Ő halálával és feltámadásával, s ebből következik, hogy odaszánom magamat neki.

Ő az életem forrása, — valójában Ő az életem — tehát nem is tehetek mást, minthogy átadok neki mindent, mert hiszen minden az Övé és nem az enyém. Amíg át nem megyek a halálon, addig semmit sem tudok Őneki szentelni és semmim sincs, amit Isten elfogadhatna tőlem, mert hiszen Isten az óembert a ke-

reszten kárhoztatta.

Nem tudunk Istennek tetszeni

A "nyomorult ember" (Róma 7:24.) megpróbált Istennek az óemberi természet alapján tetszeni, holott az holt az ő bűneiben. Az eredmény teljes bukás volt. Miért? Az ember Krisztussal együtt megfeszíttetett a bűn miatt, hogyan tetszhet akkor ez az ember az Istennek? Ha meghaltunk a bűnnek, akkor meghaltunk arra nézve is, hogy Istennek tetszhessünk. Nem fogjuk fel, hogy az a halál, amely megszabadít minket a bűn kötelékéből, megszabadít minket a törvénytől is. Mihelyt mi magunk akarunk Istennek tetszeni, a törvény alá helyezzük magunkat, vagyis olyan területre lépünk, ahol a kegyelem nem működhet (Róma 6:14). A kegyelem alatt Isten tesz valamit miértünk, a törvény alatt pedig mi akarunk valamit tenni Istennek. A törvény alól felszabadulni nem azt jelenti, hogy most már nem kell cselekednünk Isten akaratát, hanem azt jelenti, hogy mostantól fogva másvalaki cselekszi azt bennünk és általunk. Isten tudta, hogy képtelenek vagyunk megtartani a törvényt, mi azonban nem tudjuk, és ez a baj. Kétségtelenül és világosan álljon előttünk, hogy reménytelenül gyengék vagyunk. "A törvény bejött, hogy a bűn megsokasodjék" (Róma 5:2.)

(Folytatás a következő számban)

Ellentálló erők

Apt. Csel. 8:26—40.

Fülöp az Ur Jézus Krisztus szolgája és tanítványa volt, akinek szivében égett a szeretet és a buzgóság az ő Mestere iránt. Egy szép napon a Szentlélek utasítására elindult az ország egyik délfelé vezető utján, maga sem tudta, biztosan, hogy merre, hova és miért kell neki mennie, de az Isten utasító szavának engedelmeskedett. Amint az uton figyelmesen haladt, egyszer csak feltűnik előtte egy lovasfogat, melyen egy előkelő ember utazott Jeruzsálemből hazája felé. Ez a nagy úr szerecsen férfiú volt, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, ki az ő egész kincstárának felügyelője volt. (26. v.).

Ez a gazdag ember Jeruzsálembe, az Ur házába ment imádkozni s mikor a törvény szerint eleget tett az ő Isten iránti feladatának, (zsidó vallásra áttért pogány volt) ment haza azon az úton, melyre az Isten Filep diakónust kirendelte.

A szekéren útközben elővette az Ótestamentumot s abból olvasta Ésaiás könyvének 53-ik részét. A lassú tempóban haladó kocsival Filepet utólérte a főember. Filep meghallotta, hogy a Bibliából fontos részt olvas s megkérdezte tőle:

"Érted-e, amit olvasol?

A főember őszintén minden habozás nélül így felelt:

"Mimódon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem?

(Nen mindenki érti a Szentírást, szükség van magyarázóra.) (31.v.)

Erre a komornyik meg is kérte az evangélistát, hogy üljön a szekérben melléje és magyarázza meg neki. Ekkor tudta meg az evangélista azt, hogy miért kellett neki erre az útra jönni.

Filep ajkait megnyitotta s elkezdé az olvasott ige alapján hirdetni neki az Ur Jézust, ki mint juh vitetett a mészárszékre, szenvedett és nem nyitotta meg száját. Ezt az embert úgy megragadta, hogy mikor egy folyóhoz érkeztek, a főember ezt mondta:

"Imhol a víz, kicsoda tilthatja meg, hogy megkeresztelkedjem".

Erre Filep azt felelte: "Ha teljes szivedből hiszed, meglehet". (37.v.)

A kocsi megállott, mind a ketten leszállottak arról és bementek a vizbe, Filep és a komornyik és megkeresztelte (alámerítette) őt. (38.v.)

A szerecsen természetesnek, és nagyszerűnek látta Jézus Krisztus azonnali elfogadását. Nem halasztgatta. Nem mondotta: majd a jövő évben megteszem stb., hanem az ige magyarázatára azonnal engedelmeskedett az Istennek. Némelyek halaszgatják sokáig. Mások pedig soha nem jutnak el ehhez a komoly elhatározáshoz, melyet ebben az igében látunk.

Mi az oka ennek? Az emberi életünkben vannak olyan erők, melyek visszatartanak az Istentől s az ő parancsszava iránti engedelmességtől. Melyek ezek?

1. Az egyik a könnyelműség.

Sok embert nem érdekel Isten megváltó szeretete és végtelen nagy áldozata. A földi és anyagi dolgokkal, a testi élvezetekkel vannak nagyon elfoglalva. A lelkiekről nem akarnak beszélni. Sőt, ha valaki bizonyságot tesz nekik az Ur Jézusról megharagusznak és dühösen elutasítják azt.

Pedig nagyon világos, hogy minden földi, anyagi itt marad s csak azt vihetjük magunkkal, melyeket a lelkiekből szerzünk. Ne legyünk könnyelműek az Isten jó és üdvözíteni akaró szeretetével szemben.

2. A második erő a tudatlanság.

Nagyon sokan vannak olyanok, akik nem értik meg, vagy nem akarják megérteni azokat a lelki dolgokat, amelyeket Isten tett, tesz és tenni akar a jövőben is velünk. Nem ismerik Istennel szembeni feladataikat sem. Az ilyeneknek segítséget kellene hívni, mint a komornyik tette s az őszinte segítséget el kellene fogadni, mint ahogy ez a szerecsen elfogadta. A tudatlanság kárhozatba viszi az embert.

3. A harmadik erő, amivel lépten-nyomon szembetaláljuk magunkat a hitetlenség.

A hit oly dolgoknak az isteni ereje, mely által elfogadhatjuk, magunkévá tehetjük azokat az isteni áldásokat, melyeket ésszel nem foghatunk fel. Aki hisz és megkeresztelkedik (alámerítkezik) üdvözül s aki boldogan, Istenbe vetett hittel folytatja földi életének útját, mint a szerecsen, (39.v.) az földi élete befejezése után az Urhoz megy lakni, aki pedig nem hisz, az elkárhozik, tanítja az Ur.

Álljunk ellene ezeknek, engedjünk Istennek.

M. B.

Oh, még egyszer . . .

Drága Jézus mielőtt még visszajössz
ujra e földre
És beteljesedik a hívők reménysége,
Mielőtt lehullanak az égnek csillagai,
És sötétség borul a napra, holdra.

Alázattal és hő vággyal kérünk:
Oh még egyszer hadd legyen ujra "Első
Pünkösdünk"
Az Első Pünkösd az Első szeretet,
Hadd forrassza eggyé a sziveket!

Az Első Pünkösd az Első szeretet,
Oh hadd találjon meg még sok bűnös
szivet!
Hadd hulljon a sok könny, bűnbánat szent
könnye,
Atyánk trónja elé, a menny dícsfényibe.

Ne legyen közömbös, ne legyen senki se,
Oh törjön sok-sok kősziv mindörökre össze.
Csak Te tudod Édes Atyánk fájó könnyeink,
Mit hullajtunk sok közömbös lélek után.

Oh drága Jézus, Szent Szellemed kettős
erejét
Oh küldd el dicső ajándékul nekünk.
Csak egy a mi vágyunk egy a célunk is
Mindvégig szent szeretetben szolgálni
hű Urunk!

Kröhling Jánosné

Aki a Bibliát, Isten szavát nem hittel olvassa, az a telerakott asztal mellől üresen, éhesen, soványan kel fel akkor is, ha egy csomó ismeretet szerzett.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám. 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

RENDKIVÜLI NAGYGYÜLÉS ATLANTIC CITYBEN

Atlantic City N.J. gyönyörű tengerparti városában zajlott le május havában az Amerikai Baptista Konvenció, melynek egy kis ágazata ami magyar baptista konvenciónk is.

Ezzel a hatalmas évi gyűléssel kapcsolatban egy két és fél napos közös gyűlést is tartottak baptista testvéreink, melyben részt vett hét baptista konvenció az Egyesült Államokból és Kanadából. Ennek a nagyszerüen előkészített közös gyűlésnek főcélja az volt, hogy lelki testvéreink beszámoljanak a "BAPTIST JUBILEE ADVANCE" ötéves misszió mozgalmáról.

A résztvevő konvenciók:

Amerikai Baptista Konvenció, melynek 6,283 gyülekezete; 1,544,505 tagja van.

A Kanadai Baptista Szövetség, melynek 1.203 gyülekezete; 137,951 tagja van.

Az Amerikai Nemzeti Baptista Konvenció, melynek 11,398 gyülekezete; 2,688,799 tagja van.

Nemzeti Baptista (Fekete) Konvenció U.S.A. melynek 26,000 gyülekezete; 5,000,000 tagja van.

Észak-Amerikai General Baptista Konvenció, melynek 317 gyülekezete; 52,073 tagja van.

Hétnapos Baptista General Konvenció, melynek 61 gyülekezete; 5,804 tagja van.

Déli Baptista Konvenció, melynek 33,100 gyülekezete; 10,300,000 tagja van.

Összesen: 78,362 gyülekezet és 19,707,132 tag.

Baptista testvéreink között ezeken kivül még van 21 olyan csoport az Egyesült Államokban, mely nem vett részt a mozgalomban és nem is képviseltette magát ezen a nagygyülésen. Ezeknek a csoportoknak száma: 1,965,157 tag, valami 13,758 gyülekezettel.

Ezekből a számokból kitűnik, hogy az Egyesült Államokban és Kanadában több, mint húsz és fél millió baptista testvérünk van. Az a gondolat ütötte meg öreg fejemet: Mi történne e két országban, ha minden egyes tag komoly feladatának tartaná az Isten nagy kegyelméről szóló naponkénti bizonyságtételt? Tovább még az is eszembe jutott: Mi történne ezen a világon, ha minden egyes ember, aki keresztyénnek vallja magát, az Ur Jézus tanítása szerint élne és hirdetné szóval, tettel azokat a hatalmas isteni dolgokat, melyeket Isten az Ur Jézus Krisztus által végzett el az emberiség boldogulásáért és üdvösségéért?

Biztos vagyok abban, hogy lecsendesedne ez a felháborodott világ és eljőne az igazi béke és kezdetét venné e földön az Isten uralma, melyért a mi Urunk így imádkozott: "Jöjjön el a Te országod és legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, ugy itt a földön." (Mt. 6)

Eszembe jutott még az a gondolat is, hogy e megállapítások szerint nagy részben mi keresztyének vagyunk felelősek Isten és emberek előtt a mai társadalmi és politikai állapotokért, mert ha kétezer esztendőn keresztül hűségesek lettünk volna Urunkhoz; ha megmaradtunk volna az Ur Jézus tanításaiban, s nem forgácsolódtunk volna szét emberi felfogásokra és tanításokra; ma biztosan jobb időket élnénk és nem kellene félni egymástól, hanem mint Krisztusban testvérek, egymás kezét megfogva élnénk és dolgoznánk tartós békességben!

A nagy gyűlésen szerkesztőnk nem vehetett részt, de hiszem, résztvevő testvéreink közül valamelyik jelentést ír lapunk számára, amit augusztus 15-i számunkban a magyar baptista konvencióról szóló jelentéssel együtt leközlünk.

—o—

"Bárcsak fejem vizzé változnék és szemem könnyhullatásnak kútfejévé . . ." (Jer. 9:1)

Sírt, kesergett hajdan Jerémiás próféta Jeruzsálem és népe romlása felett. Valamilyen oka kellett legyen annak, hogy az Isten elfordult népétől és megutálta azt a helyet, melyet választott magának lakásul a föld minden népe között. (Móz. 5;7:6.)

Az oka ennek az volt, hogy népe elfordult Istentől és elhagyta Istent s helyette választotta a bálványokat és azokat imádta. Ennek következtében bekövetkezett az ítéletnek és nyomorúságnak ideje. A próféta ezt látva keservesen sírt maga és népe fölött.

A Szentírásból tudjuk, hogy Mózestől fogva az Ur minden egyes prófétája hirdette a választott népnek, hogy ha elhagyják Isten útjait s elfordulnak tőle, a büntetés nem marad el. (Móz. 5:28:15, Jer. 16:11—13.) A sok prédikáció és komoly figyelmeztetések dacára, sötét fellegek borongtak Izráel élete felett.

A Bibliában megírt figyelmeztetések nemcsak Izráelnek szólnak, hanem a keresztyéneknek is. Isten szava az hozzánk. A föld minden népének és nemzetségének szól ez a világ életének befejezéséig. (Ésa. 42:16; Zsolt. 2:8.) És mi az eredmény? Jobbak vagyunk mi keresztyének, mint hajdan a zsidók voltak? Nem vagyunk jobbak, sőt sokkal rosszabbak vagyunk, miért? A zsidó nép hajdan körül volt véve pogány népekkel. Civilizálatlan, erkölcstelen nemzetségek állandó befolyása alatt élt s habár a törvény értelmében erősen küzdött a vegyes házasság és a bálványistenek imádata ellen, a körülötte lévő nagy erővel szemben nem állhatott meg Isten parancsolatai mellett. A Megváltója csak az igéretekben volt s a százados időkön keresztül még az igéretekről is megfeledkezett.

Mi keresztyének egy civilizált világban élünk. A Megváltó és Szabadító 1964-ik esztendejében. Mi szép fényes ünnepségek keretei között ünnepeljük meg Krisztus Urunk eljövetelének ünnepét. A husvétot, pünkösd napját, amikor felhangzik az Isten alkalmi üzenete felénk. Minden vasárnap hangzik az ige templomainkban és az imádság szárnyain a magasságba emelkedünk Istenhez dicséretünk és kérelmeinkkel. Uj templomokat építünk nagy áldozatokkal stb. s mégis, ha komolyan megfigyeljük a keresztyénség társadalmi életét, akkor szivfájdalommal állapítjuk meg a keresztyénekről azt a sajnálatos valóságot, hogy minden vallásoskodása mellett, csak egy maroknyi csoport ismeri és szolgálja az Istent az Isten akarata és törvényei szerint. A nagyobb keresztyén tömegek a bálványokat és az anyagi, testi dolgokat imádja s azoknak hódol nagy hűséggel. A só megizetlenült, kivettetett és az emberek által eltapodtatott. A estnek, önmagának él a legtöbb keresztyén s ez által Istentől elfordult szomorú lelki állapotra jutott. A világosság sötétséggé változott életében s többé nem a krisztusi fényt hordozza szét magával, hanem a lelki sötétséget.

A lezajlott két világháboru következményei is ennek bizonysága. A mai időben sincs kilátás jobb időkre, mert az emberek nem akarnak Istenhez visszatérni. Békéről, leszerelésről, megtérésről beszélnek a népszövetségi gyüléseken, de amellett mindig gyorsabban készitik a rette-

netes fegyvereket, melyekkel egymást elakarják pusztítani, (Jerém. 6:14.) és csak a vak nem látja, hogy rohamos léptekkel közeledünk az utolsó idők határai felé.

Jerémiással mi is sírhatunk keserü könnyeket keresztyén népünk szomoru lelki állapota felett.

Oh emberek, térjetek vissza az Istenhez! Forduljatok el a bálványoktól, hagyjátok el az élvezetek és anyagiasságok bálvány isteneit s meglátjátok, hogy Izráelnek hatalmas, élő Istene megáld titeket mind a két kezével!

Jóvátétel nélkül

Autósziréna szólt, s én hátraléptem.
Épp idejében.
Léphettem volna ép ugy előre is.

Virágcserép zuhant
Az emeletről az utca kövére.
Pár másodpercen mult csak az egész:
Vérem hullt volna a virág tövére.

Nap nap után
Zajlik ádázul az ütközet bennem.
S hogy nem tör ki rajtam egy szörnyü kór
Parányi győztes
Véglények seregének köszönhetem.
Az ellentábor győz, és meghalok.

A tenyeremben és a csillagokban
A nagy Memento sötéten ragyog.
S még nem mehetek, mert adós vagyok.
S vannak már drágák, kik előre mentek,
Örök hitelezők.
Akiknek én már nem fizethetek
Semmit.

Egy élet harcát vesztettem el én,
Egy mély, igaz élettel tartozom
Istennek, embereknek
Jóvátétel címén.

Mindig vártam: eljön az én időm.
Nem jött az én időm.
S kopik a szív, pusztít a kór,
Zuhan a kő, gázol a gép
Jaj, megfizetni lesz-e még időm
Az életem nagy jóvátételét?

R e m é n y i k S á n d o r

Nézem a hangyát lenn a porban...
és szemed a magasból engem néz.

T u r m e z e i E.

—o—

Krisztus nélkül nincs bűneidre bocsánat, nincs békességed, nincs vigaszod.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

Az én pénzem

(II. Kor. 8:1—5.)

Talán feltehetnénk a kérdést, hogy miért éppen e helyen beszélünk erről a már sokat vitatott tárgyról? Csupán azért, mert az Isten országáért való adakozásban igen nagy szerepe van a családanyának vagy hitvesnek.

Az Istennek való szolgálatunkhoz tartozik az adakozás, ez istentiszteletünknek egy elválaszthatatlan része. Adományainkra nem Istennek van szüksége, hiszen az Ige szerint (Ap. csel. 17:24—25) Isten aki teremtette a világot, emberi kéz szolgálatára nem szorul, mintha valami nélkül szűkölködnék, mivel ő ad mindennek életet, leheletet és mindent, ha nem az adakozás részünkre egy előjog, mely által Isten minket méltóvá tesz arra, hogy munkatársai lehessünk. Az utolsó ítélet napján világosság derül segitő és adakozó készségünkre. (Máté 25: 34—36.)

Hogy az Isten országa építéséhez szükségesek a mi adományaink, láthatjuk úgy az ó- valamint az újszövetségi Szent irásban. Adakozott az Izráel népe a szent sátor elkészítésénél: És átvevék Mózestől mind azt az ajándékot, amit az Izráel fiai hoztak a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak. Eljövének tehát mindazok a bölcsek, akik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, kiki a maga munkájától, amelyen dolgozott és azt mondták Mózesnek: többet hord a nép ajándékba, mint amennyi kell a munka elkészítésére, melyet parancsolt nekik az Ur, hogy csináljunk. Parancsola azért Mózes és hírré tevék a táborban, se nő se férfi ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszünék a nép hordani. És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még felesleges is. (II. Mózes 36:1—6.)

Ha Isten országa építésében szükség is van a mi adományainkra, az nem azt jelenti, hogy Isten maga nem tudna cselekedni, ő tudna, de elvárja tőlünk a gyümölcsöt: "Nem mintha kívánnám az ajándékot, hanem kivánnám azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra." (Fil. 4:17.) Igy ir Pál apostol Filemonnak.

"Minden ő általa lett" (János 1:3), igy minden az Övé, Istené.

Mennyit vár el Isten tőlünk abból, amit Tőle kaptunk?

Akiknek többet adott, azoktól többet, de a szegényektől is, minden gyermekétől vár az Ur áldozatot anyagiakban is.

Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk mindent, a mi táplálásunkra, hogy jót tegyenek, legyenek gazdagok jó cselekedetekben, legyenek szives adakozók, közlők. (I. Tim.6: 17—18.)

"Láta pedig egy szegény özvegyasszonyt, hogy abba két fillért vete, mert mindezek az ő fölöslegükből vetének Istennek az ajándékhoz, ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát amije volt, oda veté." (Luk.21:2—4.)

Én hiszem, hogy Isten ma is elvárja gyermekeitől jövedelmük tizedrészét!

Isten a jó szivü adakozót szereti. "Kiki amint eltökélte szivében, nem szomoruságból, vagy kénytelenségből, mert a jó szivü adakozót szereti az Isten". (II. Kor. 9:7.) Jószivvel, örömmel csak akkor tudunk adakozni, ha önmagunkat teljesen átadjuk Istennek. "És nem amiképpen reméltük, hanem önmagukat adták először az Urnak." (II. Kor. 8:5.)

Isten gazdagon megjutalmazza a jószivü adakozót már itt — erről tapasztalataim is bizonyságot tesznek — és az örökkévalóságban. "Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom-e meg nektek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.!" (Mal. 3:10.)

Amit áldozol, tedd jószívvel, őszintén, nem képmutatásból. Egy vers találóan mondja:

"Szent ügy! Kiáltod, arcod lángra gyúl
hangod remeg, szent forró hevülésben...
Szent ügy? Érte égsz olthatatlanul?
Kezed tedd szivedre... Mit áldoztál érte?"

Isten tőlünk is meg fogja kérdezni egykor; mit áldoztunk az ő országáért?

Elhangzott Bajmokon, a jugoszláviai nőtestvérek napján.

I l l é s M á t y á s n é

Ne állj meg az ajtóban: Ne akarj félig bent, félig kint lenni. Vagy — vagy! Határozott döntés, bátorság és odaadás kell a Krisztus követéséhez.

—0—

A hit nem erőlködés, hanem átadás.

TANULJUNK

Irja:
Rev. PETRE M. ADALBERT
szerk.

JÁNOS APOSTOL ELSŐ LEVELE

E levél szerzője a tizenkét apostol egyike: János, ki a legfiatalabb volt az apostolok között. E levél keltezésének ideje bizonytalan, de több szakértő szerint valószinűleg K.u. 75 és 85 között az evangéliumával egy időben írta.

Levelét az általános keresztyéneknek szánta, de vannak olyan vélemények is, hogy ezt kizárólag a kisázsiai keresztyéneknek írta akkor, amidőn a keresztyének között hamis tanok kezdettek szétterjedni. Valószinűleg Efézus városában írta levelét.

E levél főtárgya: Isten jelleme és a keresztyén ember természete a Megváltóval való viszonyában. Az író feltünteti, hogy a keresztyén ember jelleme különbözik a testies ember életétől. Élete Isten által meg van szentelve. Fél a bűntől. Istennel való közösségében tökéletes keresztyéni életre törekedik mindennapi életében.

János apostol levelében feltünteti azt, hogy a keresztyén ember jelleme és természete az ujjászületés természetes következménye. A Krisztusban levők Krisztushoz hasonlókká válnak.

Általános elemzés

A világosságban élők tudatosan nem vétkeznek: 1: — 2:28-ig.

Az Isten fiai Istenhez hasonlók legyenek: 2:29 — 4:21 v.ig.

Örökélet a Krisztus által a Krisztusban: 5:R.

E levél különös tanítása: A keresztyének Isten társaságában élnek s azért minden bűntől és tisztátalanságtól meg kell szabadulniok. A Krisztus parancsolatainak megtartására komolyan törekedni kell, mint Istennek engedelmes gyermekei. Isten az Ő nagy szeretetét abban mutatta meg, hogy egyetlen Fiát adta a bűnös emberiségért, az Istenben való hit meggyőzi e világot.

Olvassuk át újonnan e rövid levelet, de úgy, abban a tudatban, hogy ez a levél is Isten levele hozzánk, melyben arra akar buzdítani és segíteni, hogy mint az Ő gyermekei fokozatosan napnap után Őhozzá mindig jobban hasonlítsunk gondolkozásunkban, érzelmeinkben és cselekedeteinkben. A gyermekekről ugy nyilatkoznak: "Olyan, mint az apja." Vajon mi hasonlítunk-é az örökkévaló mindeneket — minket is — teremtő Istenre?

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

NEW YORK

New York a világ fővárosa. Ide érkeznek repülőgépek a világ minden tájáról, itt kötnek ki a világ járó hajók, itt összpontosul a világ minden nemzetsége. Tizezerszámra élnek itt magyarok is és 10 magyar egyházi közösségben élik vallásos életüket. Különösen az utóbbi években megnövekedett az Amerikát, illetve New Yorkot látogatók száma. A new yorki gyülekezet igyekszik kihasználni az adandó lehetőségeket és az Istentől megáldott férfiakat vendégelőadókul hivja meg, akár Amerikába, vagy egyenesen New Yorkba érkeztek.

Igy meghívtuk és vendégünk volt Molnár Antal detroiti lelkipásztor, aki áldásos evangélizációs szolgálatokat végzett, nagy örömére a testvériségnek. Őt követték Dr. Ecsedy Aladár, Sréter Ferenc, Dr. Udvarnoki Béla, Baranyai Mihály és még többen mások.

Hisszük, hogy Isten Igéje soha nem tér vissza üresen.

New Yorki Figyelő

Hangya a porban

Nézem a hangyát lenn a porban,
S Valaki a magasból engem néz.
Nekem göröngy..., hegy a hangyának.
Nekem hegy..., a Magasságosnak
parányi porszem az egész.

S mig én a hangyát észre sem veszem,
nem fáj a veszte sem,
néha eltaposom lenn az uton,
s nem is tudom,
addig Ő, kinek hatalmát zengem,
szemével tart engem,
vezet szüntelen.
Fel se foghatja ezt a titkot
parányi hangya-életem.

O, Istenem!
Én, haszontalan, kicsi hangyád
ki ugyan megérdemelné,
ha eltaposnád, cserben hagynád, —
szivemet hozzád emelem,
És Téged áldalak
most . . . ínségek sötét hegye alatt,
hisz neked porszem az egész.

("Hozsannás napok" c. kötetből. 1951)

Az ember legmagasabb tökéletessége az, hogy rászorul az Istenre.

—0—

Isten eléggé megbizonyította magát — bízzál benne!

Testvérem, nemzetem a jerikói országuton

"...egy pap ment el azon az uton és elkerülte őt". (Luk. 10:31.)

Az irgalmas samaritánusról elmondott példázat sohase vált, vagy válik diszére a papságnak, miért is nem igen lehet hallani erről prédikációkat a templomainkban. Az Ur Jézus ebben a példázatos tanításban nemcsak azt akarta megmagyarázni az okoskodó és vallásoskodó törvénytudóknak, hogy mindenki felebarátunk, aki bajban, megpróbáltatásokban van, hanem azt is, hogy a papi palást alatt doboghat gonosz és irgalmatlan szív is, vagy a lévita nem mindig érti azokat az irásokat, melyeket magyaráz másoknak.

Viszont a lenézett samaritánusok is lehetnek irgalmasok, kegyelmesek, akik részvéttel viseltetnek szenvedő embertársaik iránt.

A borzalmasan megcsonkított Magyarországot senki sem képviseli olyan kegyetlen tökéletességgel, mint az a fiatal lelki testvérem, aki itt vergődik közöttünk megcsonkított testével egy kicsi szobában, nagyon egyszerü ágyon, az élet minden reménysége nélkül.

A kegyetlen magyar uralkodók gumibotjai mindkét lábának amputálását eredményezték, hosszú börtönévek lemorzsolták fiatal lelkéről az utolsó akaraterőt is, aki egy pár héttel azelőtt végső kétségbeeséssel búcsút akart mondani ennek a bűnterhelt világnak.

Vallása sem nyujtott lelki erőt a halál árnyékának völgyében. Minden vallásoskodása mellett is nem ismerte a Bibliát, Isten szavait a fáradtakhoz, betegekhez, reménytelenekhez. Az ő vallásfelekezetének korházából kegyetlenül eltávolították friss sebeivel, melyek borzalmasan véreztek s utóbb amputált lábainak kínjaival. Szószerint telt be rajta a fenti példázat mondata:

"egy pap ment el mellette és elkerülte őt".

Pista most már mosolyog. Papok, léviták nem hoztak vigaszt kétségbeesett lelkének, de jelentkeztek az irgalmas samaritánusok, a névtelen, szürke emberek, férfiak és nők. Jöttek pénzzel, kenyérrel, húslevessel, tésztával, fagylalttal, pecsenyével. A mellékvárosból kerékpáron karikázott hozzá egy nagyon szegény ember, akinek egyetlen dollárja se volt, de eljött szájmuzsikájával néhány percre zenélni Pista fülébe, hogy addig is felejtse el, mit tettek vele az emberek és mit tett ő önmagával, amit nem kellett volna tennie.

Fogadtalan prókátorok is jöttek, akiket nem a szeretet, hanem a kegyetlen kórházi bosszu vezetett, akik azonban nem használtak, hanem ártottak Pistának, mikor írásban, telefonon lehordták a kórház igazgatóságát. Orvosait és ápolóit, egy perrel fenyegették vagy ablakok beverését tették kilátásba. Még bombát is kívántak a kórház alá.

Pista sohasem kívánt ilyet, bármilyen fájdalmasan esett neki a kórházból való kilakoltatás. Ő hálás volt azért, amit kapott a kórháztól, ami ugyan leadósította egész életére.

Pistát látva, csonka hazám tárult szemeim elé. Mikor én tanultam Magyarország földrajzát, egy gyönyörű nagy koszoruövezte ország térképe volt iskolánk falán.

Olyan volt, mint egy nagy magyar kenyér széles durcával az adriai tengernél. Hazámnak azután útra kellett indulnia, Jeruzsálemtől Jerikó felé, ahogyan ez a példázatban van. Jeruzsálem magyarul annyit jelent, hogy "A lélek vágya". Jerikó a Holt tenger mellett van. Virágzó szép hazám, tele vágyakkal, tervekkel és élniakarással, 1914-ben rossz irányba kényszerült indulni. Jerikó felé, a halál felé. Pusztaságba, veszedelembe került, mint amilyen az a 25 mérföldes út Jeruzsálem és Jerikó között, ahol az Ur Jézus is tartózkodott 40 napi bőjtölése alatt, sivatagban, ahol csak tövisbokrok, száraz homok van és sakálok meg éjjeli bagjok ordítoznak.

Rablógyilkosok kezébe került a jézusi példa utasa, akik leverték, megsebesítették, kirabolták, megcsonkították és holtelevenen hagyták az árokban.

Semmit sem tudni annak az utasnak kilétéről, milyen ember volt, jó, rossz-é? Lehetett nagyon jámbor, nemes ember. Lehetett vándorkereskedő. Lehetett tudós, aki tanítani járt, kelt. Lehetett maga a megtestesült szentség, vallásosság, Istenhit.

Lehetett maga is egy gonosztevő. Lehetett törvénytudó zsidó, pogány, publikánus, bálványimádó, vagy atheista, beduin, az arabok cigánya. Nem tudjuk. Az Ur Jézus nem tartotta fontosnak egy szót sem mondani kilétéről, abból a szempontból, amiért a példázatot mondta. Nem jelentett semmit a kiléte. Mikor segélyért kiáltanak, nem számít, nem szabad, hogy számítson, hogy ki van bajban. Mindenkin és mindenkinek kell segiteni.

Trianon óta hány nemes ember, nemes nemzet, pap, politikus, diplomata haladt el Magyarország mellett?

És hány állt meg, hogy bekötözze sebeit a vérben fetrengőnek?

Hány mosta ki a sebeit egy vérző nemzetnek, kötözte be a megcsonkított törzset, melyről levágtak a hóhérok minden végtagot!

Melyik nagy és gazdag nemzet helyezte oltalmába a legközelebbi vendégfogadóba, hogy lássa el a szenvedőt mindennel s aztán küldje el neki a számlát?

Smith Gypsy cigányprédikátor és evangélista, végig prédikálta a félvilágot s az állandóan hangoztatott mottója ez volt:

" A világ majd meghal egy parányi szeretetért..."

A lelki szegénység, az anyagi nyomorúságok, a tudatlanság nagy sötétsége fölött az evangélista azt a nagy epedést látta, hogy az emberiség szeretetre vágyik és az nincs sehol. És milyen igaza volt.

Hogy megoldódna és milyen hamar, minden világprobléma, társadalmi és lelki bajok sokasága, ha az emberekben szeretet volna. Elég szeretet volna!

Testvéremen és hazámon nem akadhat meg tekintetem túlsokáig. A világ, az egész világ ott fetreng a jerikói országuton! Mindenki ott hagyta Jeruzsálemet és elindult Jerikó felé. Nem a földrajzi Jeruzsálemet, hanem a lelki Jeruzsálemet. Isten lelki városának fordítottunk hátat.

S ezért panaszkodik az Isten ellenünk:

"Mindnyájan elhajlottak, egyetemben eltévelyegtek, s nincsen, aki jót cselekedjen, nincsen egy igaz se".

Fájlaljuk nagyon Pista barátunk sorsát. Leírhatatlan csapásnak tartjuk megcsonkított állapotát, de tudjuk, hogy az épkéz-láb sem ad boldogságot. Sok egészséges és ép testben van pokoliasan kinlódó lélek, mint ahogy ismerünk sántákat, vakokat, testben magukkal tehetetleneket, akik lélekben boldogok és másokat boldogítanak. Nagyon fájlaljuk szép Magyarország feldarabolását, de jól emlékszünk arra is, hogy sok millió boldogtalan ember taposta annak áldott földjét gazdagok is, szegények is.

Az irgalmas samaritánus példázata ugy született meg, hogy egy törvénytudó ember azt kérdezte az Ur Jézustól, hogy mit cselekedjen ő, hogy elnyerhesse az örökéletet?

Az Ur röviden felelt: Szeretetben kell élnie. Szeretni kell Istent, ahogy a parancsolatban van és szeretnie kell felebarátját szintén a parancsolatok szerint.

Okoskodni akarván a tudós, tovább kérdezett:

"Kicsoda az én felebarátom"?

Az Ur válasz helyett elmondta e történetet s mire a végére ért, az illető megértette, ki a felebarátja. Ezzel, hogy megtudta, természetesen nem ért véget a dolog. Nincs megoldva a kérdés, még nincs meg az örökélet. Az Ur azzal bocsájtotta el:

"Eredj el és te is ugy cselekedjél"!

"Eredj el és te is ugy cselekedjél," hangzik szüntelen felém, feléd, mindenki felé az Ur és az élet parancsa! Ne ugy cselekedjél, mikor "SOS" hangzik feléd, mint az a nevezetes pap, vagy lévita, hogy elkerüld a szenvedőt.

Ne légy süket, mikor ujságok közlik veled egy bajba jutott ember, vagy család, vagy nemzet kétségbeesett helyzetét, hanem siess, rohanj, amivel csak tudsz, segíteni.

Ne azt vitasd, hogy ki az, aki kiabál segítségért, vagy hogyan, kinek a hibájából jutott abba a helyzetbe, megérdemli-é a sorsát, vagy ártatlan? Hanem siess, segíts, mert magadon segítesz.

Az irgalmas samaritánusnak sem tudjuk sem a nevét, sem kilétét, nem is fontos, csak annyit tudunk róla, hogy "irgalmas" volt és ez a fő, mert a Mester azt mondotta hegyi beszédében:

"Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek".

Ha egyszer rájön az emberiség, hogy elhagyta Istent, a lélek szent várát és saját választása szerint Jerikó felé, a Holt tenger felé halad és mikor erre rájön, megfordul, vissza Istenhez, vissza a lélek vágyához, nem a testi kéjelgésekhez és vagyonhajhászathoz, akkor itt lesz az Isten országa. Akkor kinőnek a bénák végtagjai lelki értelemben, akkor eltünnek a megcsonkított országok határai is és az egész világ mindnyájunk országa lesz egymásban testvért látva!

Maradj velem!

Maradj velem hű Megváltóm,
Míg tart földi életem...
Fáradságban, csüggedésben,
Erősíts meg engem!

Hitem gyenge mécs világát,
Oh gyújtsd nagyobb lángra,
Hordozzam, mint égő fáklyát,
Sötét éjszakába.

Vezéreljen hit és remény
Imádságos élet:
Urunk drága szent kegyelme,
Az égi szeretet!

Maradj velem hű Megváltóm,
Míg majd végsőt dobban szivem
Lelkem megtalálja nálad
Nyugalmi otthonát!

K r ö h l i n g J.-n é.

Nem próbáltad ki igazán az Isten segítségét, amíg nem próbáltad meg a lehetetlent.

"Legyetek azért irgalmasok"

"Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas." Luk. 6:36.

A Biblia Istent irgalmas s szerető édes Atyának írja le s mint ilyen, szivén viseli sorsunkat s látva állapotunkat, segít rajtunk. Az Ő üdvözítő tényei nemcsak szeretetből erednek, hanem irgalomból is, melyet lelki nyomorúságunk felett érez. Krisztus emberré létele is az Isten irgalmával van kapcsolatban s azért lett hozzánk hasonló, hogy emberi életünk nyomorúságait megismerve, irgalmas lehessen hozzánk. Mi lenne a világgal, ha Isten nem volna irgalmas? Bűneinkért kímélet nélkül büntetne és azonnal. Megtörténik, hogy időnként irgalmát megvonja és ostoroz, de atyai szerető szive hamar megindul rajtunk és haragját megszünteti.

Jézus tanítása szerint az emberi irgalomnak szoros kapcsolatban kell álljon az isteni irgalommal, amint ezt lelki kalászunk felíratában is olvassuk. Ki kell magaslani az emberi irgalomnak; barátságos érzésben, melynek cselekvéssé kell alakulnia felebarátaink iránt.

Az igazi irgalom nem nézi az embert, hogy méltó-e irgalmas cselekedetre. Nézi csak annak nyomorúságát. Ellenkező esetben keményszivűségét árulja el az ember.

A megkegyelmezetteknek egész különös formában kell gyakorolniok az irgalmasságot azért, mert ők is irgalmat nyertek. A kegyetlen s irgalmatlan ember, nem Isten gyermeke. Az irgalmatlan emberrel szemben, Isten is irgalmatlan lesz, mert: "amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek."

Rev. Molnár Antal

Sürgess, tünő nap!

A déli napban és az alkonyatban
még annyi szent és szorgos munka vár.
Aratásra fehérlik a határ
Kalászok mennek kárba énmiattam,

ha perceimmel magvuk elpereg
és számonkéri majd a Gazda mindent,
minden percét napomnak, éveimnek,
s mindent miattam kárbament szemet.

Sürgess, tűnő nap, — nőnek már az árnyak! —
fényével minden bágyadó sugárnak
künn hajladozni még a földeken!

Boldog, aki egy kalászért se restell
aláhajolni, nem számol a testtel.
Sürgess tűnő nap, muló életem!

Turmezei E.

A munkanélküliség kérdése

Johnson elnök a Kongresszushoz szóló üzenetében hangsulyozta, hogy az amerikai közgazdaság az elmult esztendőben sikeresebb volt, mint bármikor azelőtt. Soha nem állott még munkában annyi amerikai és 70 millióra rugott a dolgozók száma. Az Elnök szerint azonban, ennél is többet kellene elérnünk. Az a tény, hogy négymillió amerikai állástalan maradt, gondolkodásra és ujabb akciókra serkent mindnyájunkat.

A munkanélküliek közt sokan élnek elszigetelt vidékeken, ahol az ipar, vagy a bányászat hanyatlóban van; az állástalanok közt sokan alacsony képzettségüek, akik nehezen kapcsolhatók át uj iparokba, vagy nehezen bizhatók meg nagyobb felelősséget kívánó munkával.

Általában véve, a technika haladása sok alacsonyabb rendü kézimunkát feleslegessé tett. Géppel végzik el azt a feladatot, amelyet azelőtt iskolázatlan, vagy kiképzetlen munkaerők végeztek el. Bizonyos minimális képzettséget kell nyujtani mindenkinek, hogy a még megmaradó állásokat betölthessék. A United States Office of Manpower, a 12 évi iskoláztatást, (Magyarországon 4 elemi és 8 középiskolai osztálynak felelt meg) tartja minimumnak. De megindult a mozgalom, hogy mindenki legalább 14 éven át tartó oktatást közköltségen végezzen el.

A mai fiatalság két-harmadrésze tényleg legalább 12 évig járt iskolába, a problémát tehát a hátralévő, egy-harmadrész képviseli. Az idősebb munkások, nagyrésze még kevesebbet tanult és ha azok meglévő állásukat elvesztik, nem kaphatnak ujabbat, mert nincs meg az a foku iskolázottságuk, hogy át lehessen őket képezni.

Ennek a problémának a csökkentésére, a kormány most újabb, nyolc héttől egy évig tartó ingyenes tanfolyamokat tart fenn idősebb emberek részére; sőt a tanulók csekély fizetést is kapnak a tanulás ideje alatt. Körülbelül százezren már igénybe vették ezt a segítséget és további százezer rövidesen meg fogja kapni. A tanfolyamot elvégzők háromnegyedrésze el is helyezkedett.

Az amerikai technologia gyors fejlődése az állások természetét is lényegesen megváltoztatta. Sokkal több magasfoku képzettséget és tudást követelő foglalkozásban van üresedés, de a munkanélküliség problémáját sulyosbítja a fiatal generáció nagymérvü megnövekedése.

1960 és 1963 között több mint kilenc millió ifju érte el a munkás-kort és a legközelebbi 6 év alatt még 18 millió fiatal ember fog elhelyezkedést kérni.

A földmüvelés terén, az automáció olyan haladást ért el, hogy az ország földművelő munkáját a munkásság 7 százaléka elvégezheti, a farmokon élő lakosságnak tehát csak egy-tizede fog tudni a földművelésben elhelyezkedni.

A munkanélküliség megoldásának egyik módja volna természetesen az, ha az embereknek több időt engednének szórakozásra és pihenésre. A nyugalombavonulás határidejének előretolása is segíthet. Ha 65, vagy 62 évről csak 60-ra szállítanák le a Social Security jogosítványait, sok állás szabadulna fel. Ha pedig, a fiataloknak egy részét két évvel tovább tartjuk vissza az iskolai padok között, a munkanélküliség kisebb, a képzettség nagyobb lesz. Az illetékesek azonban attól tartanak, hogy ha a termelő munkások számát mesterségesen korlátozzuk, az amerikai életszinvonal lehanyatlik.

A.C.N.S.

Olvasd!
Terjeszd!
Szerezz új előfizetőket az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

A legnagyobb szolgálathoz a legnagyobb áldozatot kell meghozni, és ez a legnagyobb áldással jár.

—0—

Mit jelent keresztyénnek lenni? A kegyelemből és a kegyelemben élni.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka: